

"Приємно, що тут впізнають", — волонтер "дядя Гриша" у Луцьку збирає допомогу на фронт

Дар'я Тимошкова

1 травня 2024, 20:45 ▶

Почесний громадянин Херсона, волонтер Григорій Янченко, або більш відомий як "дядя Гриша" 5 місяців їздить містами України та збирає пожертви для ЗСУ. В кожному місті — чоловік на кріслі колісному гостює орієнтовно тиждень. До 6 травня включно збирається перебувати у Луцьку.

Григорію Янченку — 76 років. Суспільному він розповів: активно волонтерити почав з 2014-го. За цей час, з його слів, зібрав майже 8 мільйонів гривень пожертв для допомоги війську. З них — 3,5 мільйони гривень за час повномасштабної війни.

Григорій Янченко у центрі Луцька. Суспільне Луцьк

До Луцька чоловік приїхав потягом із Запоріжжя, де теж впродовж тижня збирав допомогу. Він вважає, що таким чином збір проходить швидше.

"Якщо ти перебуваєш в одному місті, то збір падає, падає з кожним місяцем. Тиждень часу в різних містах — це, і людям не встигає набридати, і я так збираю максимальну кількість донатів за це час", — розповідає Григорій Янченко

Каже, що принципово не озвучує, яку суму допомоги зібрав у різних містах, щоб нікого не образити. Додає: розуміє, що багато українців зараз віддають останнє для допомоги ЗСУ.

За зібрані гроші Григорій Янченко закриває запити військовослужбовців із різних бригад. Як правило, купує дрони, старлінки, генератори та медикаменти.

Григорія Янченка впізнають та фотографують перехожі у центрі Луцька. Суспільне Луцьк

"Вони мені замовили, а я купую і телефоную військовим. Вони приїжджають і ми разом відвозимо до того підрозділу, який за мною приїхав. Мені приємно, що тут, у Луцьку мене впізнають", — каже дядя Гриша.

Багато перехожих у Луцьку залишають пожертви, вітаються, дякують та роблять із ним селфі, говорить Григорій. Розповідають, що бачили "дядю Гришу" по телевізору або читали про нього в інтернеті.

Лучанка Вікторія Дильов говорить, що не повірила своїм очам, коли побачила дідуся на кріслі колісному, схожого на Григорія Янченка.

"Я на початку війни бачила репортаж, що такий легендарний мужчина живе в окупованому Херсоні й не боїться проявити свою позицію. Я вражена, що є така унікальна змога з ним зустрітися і виявити свою повагу"— розповіла лучанка Вікторія.

Григорій Янченко і лучанка Вікторія Дильов. Суспільне Луцьк

Григорій розповів, що йому ампутували ноги через поранення, яке отримав під час служби у радянській армії ще 1968 року. Про свою участь у подіях, які називають "Празькою весною" нині говорити не охоче.

Він пережив 34 операції. Каже, що їздити містами України впродовж 5 місяців йому не просто, але іншого способу допомагати українській армії він поки що не бачить.

"Я завжди порівнюю свій стан і стан бійців на передовій, яким, мабуть, в десятки разів тяжче. Працювати потрібно до перемоги!", — говорить волонтер

На Театральному майдані Луцька до Григорія підійшов зі словами вдячності військовослужбовець 118 бригади Юрій Вовк. Він впізнав "дядю Гришу" і подарував йому свій шеврон із позивним "Циган".

Волонтер Григорій Янченко і військовослужбовець Юрій Вовк. Суспільне Луцьк

Після Луцька — Григорій Янченко збирається їхати до Рівного, потім до Хмельницького і Запоріжжя, де формуватиме за зібрані гроші допомогу на фронт.